

παράδειγμα τῆς ὑποταγῆς πρὸς τὸν κύριόν του καὶ προσέχει εἰς τὴν ἐργασίαν του. Ἐὰν ᾖναι εἰς τὸ σχολεῖον, ὑπακούει εἰς τὸν διδάσκαλόν τε συχνάζει τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως καὶ φέρεται εὐτάκτως καὶ εὐπρεπῶς ἐν καιρῷ τῶν παραδόσεων.

Ὁ καλὸς υἱὸς εἶναι καθαρὸς εἰς τε τὸ σῶμα καὶ τὰ φορέματά του — ἀποφεύγει τὰς κακὰς συνουσίας καὶ τοὺς κακοὺς τόπους, καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐκπληροῖ τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα, ἀναγινώσκων τὴν Ἀγίαν Γραφήν, προσευχόμενος καὶ ἀκροαζόμενος τὸ ἐπ' ἐκκλησίας κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

ΟΣΙΡΙΣ.

Ἡ προκειμένη οἰκονογραφία παριστᾷ ἓνα τῶν τριῶν πρώτων θεῶν, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευον οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, σημαίνει δὲ ἡ λέξις Ὁ σι-ρις Κύριος τῆς γῆς.

Μυθολογεῖται ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ αὐτουργὸς τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ ὅτι κατόπιν ὑπερασπιζόμενος τὰ συμφέροντα τῶν ἀνθρώπων ἤλθεν εἰς χεῖρας μετὰ τὸν τρίτον θεόν, τὸν Τυφῶνα, ἡ Καχίαν καὶ νικηθεὶς ἐφονεύθη καὶ τὸ σῶμά του ἐτέθη εἰς κιβώτιον καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν Νεῖλον, ὅστις τὸ παρέρυεν εἰς τὴν θάλασσαν!

Ἵσις, ὁ σύντροφος τοῦ Ὁσίριδος, πληροφορεῖται περὶ τοῦ θανάτου του καὶ περιέρχεται τὴν κόσμον πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ σώματός του, καὶ τέλος τὸ εὗρίσκει· ἀλλ' ὁ σκληρὸς Τυφὼν τὸ εἶχεν ἀσπλάγχχνος κολοιδωμένον. Μετὰ τοῦτο ὁ Ὁσίρις κατέλθεν εἰς τὰς καταχθονίους χώρας, καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τὸν Ἴσιν ἔλαθεν ἄλλην ὑπαρξιν καὶ ἐλατρεύετο ὡς θεὸς καταχθόνιος ὑπὸ τὸ ὄνομα Σέραπιδος.

Ἐξωγραφίζετο ἔχων σῶμα ἀνθρώπου καὶ κεφαλὴν βοῦς, ἐνεδυμένος χιτῶνα λινοῦν κατάλευκον καὶ κρατῶν εἰς μὲν τὴν μίαν χεῖρα σταυρὸν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην ῥάβδον· διὰ τοῦτο οἱ Αἰγύπτιοι ἐλάτρευον αὐτὸν ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν ἱερῶν ταύρων Ἀπιος καὶ Μνέσιος.

Πόσον μωραὶ φαίνονται εἰς ἡμᾶς αἱ δοξασαὶ αὐταί! καὶ ὅμως, μικροὶ μου φίλοι, οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν τὸ μᾶλλον πεφωτισμένον ἔθνος τῆς ἐποχῆς των καὶ οἱ περισσότεροι τῶν προγόνων μας μετέβαινον εἰς Αἴγυπτον διὰ νὰ διδαχθῶσι τὴν παιδείαν τῶν Αἰγυπτίων.

Ἡ ἁμαρτία ὄχι μόνον ἐξαχρεώνει, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀπομωραίνει τὸν ἄνθρωπον, ὥστε τὸν κάμνει νὰ πιστεύῃ εἰς τὸ ψεῦδος καὶ νὰ λατρεύῃ τὸ κτίσμα μᾶλλον παρὰ τὸν κτίσαντα.

ΠΟΤΑ ΚΑΙ ΚΑΠΝΟΣ (ταμβάκος.)

Ἡ χρῆσις τῶν πνευματωδῶν ποτῶν (σπίρτων) καὶ ἰδίου καὶ κατ' ἐξοχήν τοῦ καπνίζεω κατέστη τόσον γενική μεταξὺ τῶν νέων μας, ὥστε εἶναι σπάσιον πρᾶγμα νὰ εὑρῇ τις παιδίον δωδεκαετὸς, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ καπνίζῃ.

Περὶ τῆς κακῆς ἐπιρροῆς τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν ἐγράφην πολλὰ. Εὐσεβὴς δέ τις ἄνθρωπος δίδει τὴν ἀκόλουθον συμβουλὴν καὶ ὑπόσχεται, τὰς ὁποίας συνιστῶμεν εἰς τὴν μελέτην τῶν μικρῶν ἀναγνώστων μας.

«Ἀπόφυγε τὰ ποτὰ καὶ τὸν καπνὸν πάντοτε, ἐκτὸς βταν ᾖναι ἀνάγκη νὰ τὰ μεταχειρισθῇς ὡς ἱατρικόν, καὶ σοὶ ὑπόσχομαι ἀφθονίαν μέσων, εὐτυχῇ οἰκογένειαν καὶ καλὰ γηρατεῖα.»

Ἀποσπῶμεν ἐξ ἐπιστολῆς τινος ἐκ Σμύρνης τὰ ἐπόμενα·

..... Οἱ συνδρομηταὶ τῆς «ἐφ. τῶν Παίδων» εὐαρεστηθέντες μεγάλως ἐκ τῶν περιεχομένων τῆς ὠφελίμων πραγμάτων θέλουσιν ἐξακολουθήσει τὴν συνδρομὴν των καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ὁ διδάσκαλος Κ. Γ. μ' ἔγραψε προχθὲς νὰ σᾶς εἰδοποιήσω νὰ τοῦ στέλνεται καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν φύλλων, καὶ ἐλπίζει νὰ καταγραφῶσι πλείονες ἔτι μαθηταί. Μετὰ γράφει ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ὠφελιμώτατον καὶ πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ παρὰ πάντων τῶν διδασκάλων. . . . Μία κυρία, τὴν ὁποίαν ἠρώτησα προχθὲς ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συνδρομὴν της, μοὶ εἶπεν, ὅτι θὰ ᾖτο πολὺ ἀγνώμων, ἐὰν ἔπαυε τὴν συνδρομὴν της, διότι ἐγνώρισε τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν ἀπῆλαυσεν ἡ μικρά της κόρη, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΑΣ.

Ὁ Γεώργιος ὀργισθεὶς ἡμέραν τινα κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἐκτόπησεν αὐτὸν εἰς τὸ σχολεῖον, ὁ δὲ διδάσκαλος θέσας αὐτὸν ᾗθελε νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ὁ Ἰωάννης ὁμοῦς δραμὼν τὸν παρεκάλει νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

«Καὶ διατί δὲν ἐπιθυμεῖς νὰ μὴ τιμωρηθῇ αὐτὸς, ὅστις σὲ ἔβλαπεν; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος.

«Διότι, — ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης, — ὁ Χριστὸς μᾶς παρηγγέλλει νὰ συγχωρῶμεν τοὺς ἐχθροὺς μας.»